

Populus nigra cv
italica

27

Italiaanse populier

De Althæa Pers

AS

BLAD

BLOEIWIJZE

BIJPRODUCT

STUIFMEEL

WORTEL

ZAAD

ZOMERTAK

HOUT

SCHORS

VRUCHT

GASTEN DIERLIJK

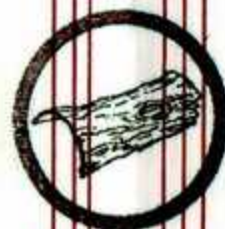
GASTEN PLANTAARDIG

TAKDOORSNEDE

WINTERTAK

Populus nigra cv italica

Italiaanse populier

De Italiaanse populier is een telg uit de wilgenfamilie, waartoe alle wilgen, populieren en abelen behoren. De naam *populus* was ook bij de Romeinen de gewone, Latijnse naam voor populier. Het woord betekent echter ook volk. De Romeinen beluisterden in het geruis van de bladeren het geroezemoes van het volk, in de straten en op de pleinen van Rome. De Latijnse tweede naam *nigra* staat voor zwart en de toevoeging *italica* spreekt voor zich.

¶ Vanaf de negentiende eeuw is de Italiaanse populier vanuit Lombardije in Italië over Europa verspreid. In Nederland is hij altijd aangeplant; in wilde vorm komt hij hier niet voor.

¶ De Italiaanse populier wordt hier aangeplant om zijn bijzondere, landschappelijke waarde. We vinden hem dan ook veel in parken en op begraafplaatsen. Dicht opeen geplant vormen ze ook een uitstekende windsingel ter bescherming van bijvoorbeeld boomgaarden. Als weg- of laanboom is hij niet goed bruikbaar vanwege de gemakkelijk afbrekende takken.

¶ De Italiaanse populier heeft een voorkeur voor vochtige, voedselrijke zand- en kleigrond. Hij kan eenvoudig uitgroeien tot een hoogte van dertig meter. Hij groeit zeer snel, maar wordt zelden ouder dan honderd jaar. De populier wordt in Vlaanderen ook wel gauwgroot genoemd vanwege zijn snelle groei.

¶ De Italiaanse populier is een mutatie van de zwarte populier. Hij onderscheidt zich van de zwarte populier door zijn zeer smalle, hoge kroon. Die bijzondere vorm maakt hem, samen met de knotwilg, tot de meest gemakkelijk herkenbare boom van ons land. Dat de leiding van het Engelse leger weinig vertrouwen heeft in de bomenkennis van haar soldaten, blijkt uit het feit dat op de Engelse stafkaarten slechts twee soorten bomen onderscheiden worden: Bomen en Populieren. Hier wordt met populieren dan de Italiaanse populier bedoeld.

¶ De stam is kaarsrecht met veel knobbels en vergroeiingen. De vele zijtakken beginnen al laag bij de grond en groeien steil omhoog. In de zomer oogt de boom als een hoge, groene zuil.

¶ De takken, knoppen en bladeren zijn kaal. Jonge twijgen hebben een grijsgele glans. De bladknoppen zijn kleverig en verspreiden een heerlijke balsemgeur. De bladeren zijn driehoekig tot ruitvormig van vorm, met meestal een brede, wigvormige voet en een toegespitste top. De bladeren zijn in het voorjaar bronsgroen, in de zomer helder lichtgroen en in het najaar goudgeel.

¶ De bloei vindt plaats in de vroege lente. Doordat de Italiaanse populier een mutatie is van de zwarte populier bestaan er uitsluitend mannelijke exemplaren. Er ontstaan dus ook alleen mannelijke meeldraadkatjes, die al snel na de bloei afvallen. Vermeerdering kan uitsluitend door middel van stekken.

¶ Het hout van de Italiaanse populier wordt niet veel gebruikt. Door de vele takken over de hele lengte van de stam is het hout slechts geschikt om in de pallet- of luciferindustrie verwerkt te worden.

¶ In de volksmond komen we regelmatig de namen *peppel* en *popel* tegen. Van deze laatste naam stamt ook het werkwoord popelen. Popelen van ongeduld duidt dan op het onrustige geritsel van de bladeren van populieren, die bij het geringste zuchtje wind al in beroering komen.

Vindplaats : Volkstuin TU, Thijsseweg, Delft

